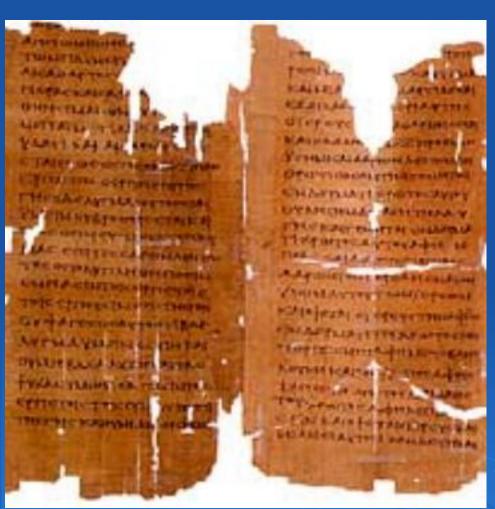
Introduction to the Studying of the

- TORAH = Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers, and Deuteronomy
- Torah Class will add the JEWISHNESS back into the Bible
- Torah usually MISTRANSLATED into the word LAW in our Bibles

TORAH MEANS "TEACHING", NOT LAW

- Torah is ONLY the 1st five books of the Bible
- Torah became a general word referring to any writing that even commented on Scripture

Greek Septuagint

3 GROUPS OF WRITINGS MAKE UP THE HEBREW SCRIPTURES

- K'tuvim = Writings
- Nevi'im = Prophets
- > Torah = Teachings
- Moses was given ONLY the Torah on Mt. Sinai
- Tradition = Oral Law or Oral Torah
- Hebrew *Tradition* same class as Church Doctrine
- Tanakh, Hebrew Scriptures, Scriptures, and O.T. are all the same thing

בינות ונעור יום יחין וכו' . פירם רש"י ומכן כיכי קרים וונעור יום יחין נר מצוה אם ממתינין לנאת כמכפים כדמפרט בנמרא שלכן

פירש"ו שפריאת שחע שעל המעה עיקר והוא לאחר לאם הכוכבים - והכי בלילב בדוופרט בנחדם (דף ג') וחשם וחיקר שבר זחן דלט חיקרי . אימט בירושלתי אם קודם לכן לא ילא פ"ב לווה אם חתפללק קיש שרא"ב שחיק בבכב"ג כדי לעחוד במפלה חחוך סיין

דברי תמרה. בייחה לפירושו וכלה הין ה פייחן פיה השול רגילין לקרות סחוד לשכיבה אם פפלסים היש פרשב רחשונה (לקמן דף ם י) וחם כן כלכה ס כחו שלם פרשיות כיק לו לקרות - ועוד קשה מים משק ולה

לכריך לכרך בקריחת שייע שתים ספף 6 לפנים ושתים לחירים בערכים ועוד ב דמומה קריחת שחע פחוד לחשה חיכה בג פיי' וכמב ללם כשביל החויקין בדלחר בשחון פסיף נ (שמי) ולם פלחיד מכם פול מים בין - ועוד קטה לפס כן פסקים כר" ז פיים פיד

יכושת בן מי לישר קפלות באחלת שכלכות הפסכ מקסם פירוש בחולע כין של קריחת מכם ב סחב שתמבין קיששל שתרות ובין קריפת ובין קנו שחם של ערבים וחם קייחת כן כרבי

מתם דלחר לפתן (דף ד:) מיזכא כן כ מייחן ביל בעולם בכל זה בסומך נאולה של " שרכים לחפלה -לכן פי רים דמרדנה , מיש פים קרימת שמע של בית הכנסת עיקר י מכוסים ק"ם ולים סיאך אם קורין כל כך מבעיי פלגם כ פחב ורל דקרל כרכי יהודה דחור בפרק מושים אים מפלמ השמר (דף כו) דותן הפלת סימן מו וינס" ממום עד פלג במפוב ריסיים לחד

עשר,שעות פחות רביע וחיד כשיכנכ זמן החכמה מתחיל זמך שרבית - ואם מממר סימך אמ מתפנלק הפלת מנחם סיחוד למשכם ואפילו לאחר פלב בחנחם יש לוחר דקייות לן כרבק דיב לפופים) ללמרי זמן משלם התנחה עד העורב

ולחרים לקחן (דף כי) בשמח דלם ו מישן פיו מחחד בלכחת לת כחד ולת כחד דעבד סובם ב כמר עבד ודעבד כחר עבד ח"ח לשיח דבר כתרי קולי דתחרן אבודי שברי מלחה סעם אם מתפללון ערבית חיד לאחר פלב המכחה חשום דקייחה לד דשעת האכתה כנה כדברי רבי יהודה וחיד כוי זמן ערבית וכומן כתפילכ עלחה לא שייחא לו כרבי יהודה אלא כרבק על כן אחור ר"י דודאי קריאת שחע של כית הסנשת עיקר וחנו שחתפללין ערבים מכעוד יום סבירה לן ככפי סכלי דגחרם דלחרי השעם שקדש כיום ונס יושמה שבר חדם מכנפים להסב דהיים מעודות ע"פוהיה ביתה מבעוד חם וחלומה שעם כדי מת פפלבונם ראיב (ישת צ'ד ד' ב:) דרב סף חללי של שנת בערב שנת וחסתיום גם כים קודם קריאת שמע חכל אותן בראיות משמעו דקריאת שמע של בית הכנסת היל עיהר - וכח

דקלתר בירושלווי פווה היו פורון בבית

בואיבורוי קורון מם שות בערכון . מסמה שהככנים לאכול בתרוחות - ככנים שנעוחלו וטכלו וכעריב

שמשו וכניע עמם למכול בתרומה: עד קף המשמחה הרמשונה - שליש מו זמן שכיבה ובמ קרים ביה תורה אור

בשכבר וחקחי הכי מורכאו זמן שבינה

לפים בקורה קדם לכן לה יצה ידי

מוכמו אם כן למה קורין אותם כבים

הכנם' כדי בעמוד בתפנה חתק דברי

מורה והבי חמים במחייתם בברגות ירושלחי ולפיסד חובה עלים לקרוחה

השתחשר ובקרילת פרשה רחשונה

שמרם קורית על חשתו ילח : עד שיעלם

עומור כשמר - בכל כלילה קרוי זמן

שכיכב : בקמר חלבים וחברים - של

- סרכמת שמרק דחן כיום: חמתן

להשלות כל הלילה ולין מפסלים כלינה

פר שיפלה פחור השחר והן לחטה חן כישכה דכתיב (שמש לי) לה ילין לבקר : חלבים של כל קרנסק:

שברים - של שולם : וכל במוכלים ליום

אחדי כנון חמאת ואשטונכטי עלרת

וחניתים ותודה: חלותן - זהן מכילתן:

עד שיעלה עמוד השחר יוכול חבילן

לסיום סתר דכתיב בתחב ("קדאי)

בדי לכריחים חדם חן בעבידים

ואסרום באכילה קודם זאק בדי שלא

יבא לאכלן לאחר עמוד השחר ויסחייב

בחדם שלח יחמר יש בי שור שכות

לפרסכא אלא לסדיע שכל דבר ספיסג

בלילה כשר כל הלילה והכי כמי פכן

כשר לקלירת סעומר ולהקטר חלמים

ולכרים: בביוריא סכי קלי

רהכא כיה מוציק קדיאת שמע שהתחיב

לשאיל באן זיון הקריאה: אקרא קאי -

ושם לחד חובת בתריחב: ולד בבית

שיחם-כת לחכם שרבין ברישם יכיף

חברייתו של עול': וכדר תבי בשקרית -

שפים פיק יד משפח כחכן בכוכבים - שכאו בחל שלת השחש בדיניף לקטן (יייד ב:):

מסילמה דרה לה יציק ממם עד בקר וכולם מתודים

ש' כל סספים ילחדו : ל"כ לחה מחרו חכמים עד פין דף סמ: חמים - בקרים' שתע וכולכילת קדשים: | ושילם ב: |

(מפרת כ"ל כדת וכן בקריחת שויע לארו חת

ישים שושם יחוד - וסקטר חלבים דקתני הכל לל

לג: ד"ב אינין אחרו בו חכחים עד קטום כלב ולא פסט

קורין את שמע בערבין וי משעה שהכהגים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה תראשונה רברו רבי אלועוג וחכטים אומרים יער חצות רבו גמליאל אומרי עד שיעלה עמור השחר מעשה ובאו בניו מכית המשתה אמרו לו לא קרינו את. שמע אמר לחם אם לא עלה עמור השחר חייבין אתם לקרות ולא זו בלבד אמרו אלא יכל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותו עד שיעלה עמור השחרי יהקפור חלבים ואברים טצותן עד שיעלה עמור רושחר • • וכל הנאכלים ליום אחד מצותן עד שיעלה עמור חשחר אם כן למה אמרו חכמים עד תצות כדי ילהרדיק אדם כון העבירה: נכן יתנא היכאקאי דקתני מאיפתי ותו מאי שנא דהני בערבית ברישא ליהני רשחויה [0] מסוך כן יעלה עחוד השחר ועבר לויניי ברישא תנא אקרא קאי ידיכתים יבשכבך וכקופך והכי קתגי זמן קריאת שטע דשכיבה איכת משעה שהכהגים נכנסין לאכול בתרוכתן ואי בעית איכא יליף מברייתו של עולם דכתיב מפרק שני דחנילה (יובי) כל מצילה שייורד ערב ויודד בקר יום אחור אי חבי סיפא ידיקתני ו בשחור מברוך שותים לפניה ואחות לאחריה בערב מברך שתים לפניה ושתים לאחריה ליתני דערכית ברישא תנא פתח בערכיה והדר הני בשחרית עד דקאי בשחרית פריש מילי רשחרית והדר פריש מילי רערכית: אמר שר משעה שהכהגים נכנסים לאכול בתרומתן סכרי כהנים אימת קא אכלי תרומה משעת צאת חכוכבים ליחני משעת צאת כליב פרב 6 מלימפי קודין את מווע בשתית: חסיכבים פילהא אנב אודדיה קסיל "כחנים אימה קא אכלי בחרומה משעת צאת הכוכבים יינייוהא קמיל דכפרה לא מעכבא יכדהביא יובא מ השמש ושהר יביאת שמשו מעכבתו מלאכול

יייקיז יין בתרומה האין כפרתו מעכבתי מלאכול בתרומה יוממאי דדשי ובא השמש

סכנסת ומ' שמר רכים חם ססו רגילין לקרות ק"ט קדם ממלחם כחו שאם רבילין לחור לשניי מחלב אאומב ק"ש אינה מלו לפוחד בתפלה 'חפור רברי תורה - וחכלון כרולה חי עשרט ק"ם על המעושאון לברך וגם אים כריך לקרום שלה פישה רהשנה : ל"רוב" השארים ברישה -ברהשמתו בתחייר דכתיוב של בקר מחלה: דבשנעד ח"כ אינו חקפיד סרים אלה ההריאת פחע - אלא מי אי הכי לישל דקחם שחדים ברישל - לי לותרת בשלות דקחם לקרם קיינו דקנייך אקרם שהיים ברישה יש יותרת בשיות הברית ברכב מקמו דכם כדי להחתין בריך כ' לפניה וכו' (יותליי) מ' ברכית מחדת דקנייך אקרם המייתושל שלם אם כן קפיד אכל חילי אם כן פיפא דקהני וכו': בין בריך כ' לפניה וכו' (יותליי) מ' ברכית נייות הלוכית האלים פים) ולא כא משב יראו שנים דהביא ברכה מקמו דכם כדי להחתין

סו בנגר שנע כמה הללחיד (אלים Po) ולא קא חשיב יראו עיכים דיהריא ברכה מקפו רבע כדי להאמין כנים בננסת שלהם שהיו פמחים בשיה והם מסוכנים מן כוחיקן אגל. כנחי כנסיות שלפ אין לריכין להחתין להגיריהם שלא כלילה : דְּרְדְאָאַ קְּחִילּ הכפרה כל חשכבת יונה תחתר כת המיכו שות דווכת כמסכת כנסים (ש' יד) ושייתר לה בקשרו (ר' פר:) בשריב שושי בתרותה דק למתר דרבינות של תשביות ללשתועים בתציר לנה למה שתפרש כבר 🔹 (ותיין שים ונחים מווי לים למנו ושים שומו או דיב בס

TALMUD IS NOT SCRIPTURE

- > Talmud is commentary
- Earlier Biblical covenants NOT replaced by newer ones
- Some covenants have "transformed"

Brachot T.

CHRIST DID NOT ABOLISH THE TORAH (LAW)

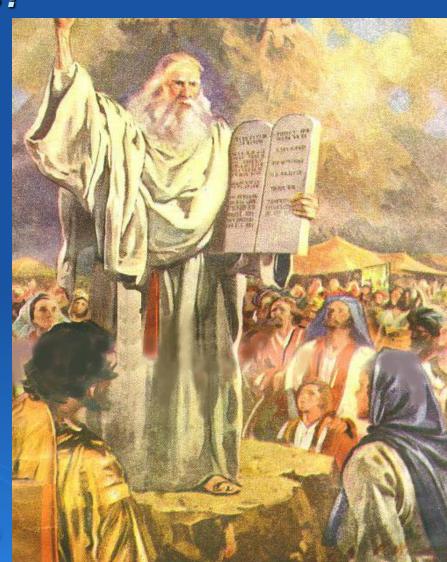
> NIB Matthew 5:17 "Do not think that I have come to abolish the Law or the Prophets; I have not come to abolish them but to fulfil them. 18 I tell you the truth, until heaven and earth disappear, not the smallest letter, not the least stroke of a pen, will by any means disappear from the Law until everything is accomplished. 19 Anyone who breaks one of the least of these commandments and teaches others to do the same will be called least in the kingdom of heaven, but whoever practises and teaches these commands will be called great in the kingdom of heaven.

GREEK "Pleroo" means fill-up, NOT bring-to-an-end

- > The two testaments work together
- > THE O.T. IS THE FOUNDATION OF THE BIBLE
- NAS 2 Timothy 3:16 All Scripture is inspired by God and profitable for teaching, for reproof, for correction, for training in righteousness;
- Biblically speaking, SCRIPTURE or HOLY SCRIPTURE refers ONLY to the O.T.
- Bible consists of two portions: The Scriptures and The New Testament
- Both are inspired and "of God"

NAS John 5:46 "For if you believed Moses, you would believe Me; for he wrote of Me. 47 "But if you do not believe his writings, how will you believe My words?"

- "if you believed Moses" an idiom meaning "if you believed the Torah"......
- Torah is FULL of references to the coming Messiah
- If we don't start at the beginning, how can we comprehend anything?

GROUND RULES FOR OUR STUDY OF TORAH

- > 1) This is NOT a seekers class.
- Seekers are most welcome, but not geared to non-believers.
- ➤ God's Word is true. We do NOT attempt to prove this, it is our assumption.
- > 2) We will read every verse, every WORD of the Torah.
- This is in-depth, word-by-word teaching

- > 3) I will read primarily from the Complete Jewish Bible (edited by David Stearn).
- > NOT NECESSARY that you use the same Bible
- > 4) We will use Hebrew words at times.
- Hebrew words lend to a greater understanding.
- Many Hebrew words do not have a good Greek or English equivalent.
- > 5) Goal is to have continuity.
- > O.T. flows like a river.
- > O.T. is generally in chronological order
- O.T. is God presenting Himself through the history of the Israel.

- ▶ 6) Torah is a manual for living the life God intended for mankind to live.
- A righteous life is YOU living in harmony with God.
- > 7) The Torah is literal.
- Literal in the sense of what it means, not necessarily word-for-word.
- Hebrew culture changed over the 1500 years the Bible was written
- Bible uses many literary devises: symbolism, poetry, straightforward history, analogy, but only a little allegory

- > 8) Torah will NOT answer every question you have about God.
- Many matters left open-ended.
- We will speculate at times on these matters, but I will TELL you it is speculation.